

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I høstrakte Bilag I. indeholdes et i Indenrigsministeriet udarbejdet Lovforslag om Beværtning og Handel med Brændevin og skattepligtigt Ol, som blev forelagt den i sin Tid nedsatte Kommission til Revision af Næringslovgivningen, og i Bilag II. den Betænkning, som af Kommissionen blev afgiven over Forslaget.

Som det vil ses, gif førstnævnte Forslag ud paa, at den almindelige Beværtningsvirksomhed ikke skulde omfatte Udstænkning af Brændevin og skattepligtigt Ol; Udkomsten til Virksomheden erhvervedes i Kjøbenhavn og de øvrige Kjøbstæder ved almindeligt Borgerstaa, paa Landet ved lgl. Bevilling. Til Udøvelse af Beværtningsvirksomhed med Ret til Udstænkning af Brændevin og skattepligtigt Ol skulde derimod saavel i Byerne som paa Landet udtræves Bevilling, saaledes dog, at der i Byerne, i Overensstemmelse med den nu gældende Ret, jfr. Lov af 23de Maj 1873 § 9, kunde af Kommunalbestyrelserne med Indenrigsministeriets Stadfæstelse fastsættes vedtægtsmæssige Bestemmelser for det Antal, i hvilket Udkomsten kunde meddeles. Forslaget søgte overfor Beværtningsvirksomhed med Ret til Udstænkning af Brændevin og skattepligtigt Ol Garanti mod Misbrug deri, at Afdgangen til Samme ikke kan kræves som en Ret af den, der opfylder de almindelige Betingelser for Erhvervelse af Næringsadkomst, men at Bevilling stedse udfordres, saaledes at saavel Trangen til saadan Virksomhed paa det paagældende Sted som den ansøgendes personlige Qualifikation kunne komme under Overvejelse paa Grundlag af de af de lokale Myndigheder herover afgivne Erklæringer; Forslaget fastsætter derhos selv visse strengere Betingelser, som ubetinget skulle opfyldes af Beværteren med Udstækningsret.

Kommissionen sluttede sig i sin Betænkning ganske til Forslaget om, at Afgang til Beværtning med Udstækningsret skal være afhængig af Bevilling. Derimod finder Kommissionen Betænknelighed ved at tillade Beværtning uden Udstænkning i Kjøbstæderne i Henhold til almindeligt Borgerstaa, idet Kommissionen frygter for, at denne frie Beværtningsvirksomhed vilde blive misbrugt til Overtrædelse af Reglerne om Udstækningsretten, og at som Følge heraf det Fremstridt, som fiden Emanationen af Loven af 23de

Maj 1873 er blevet tilstræbt i Byerne igennem Indstrænkning af Beværtningsstedernes Antal, vilde gaa tabt. Kommissionen foreslaar derfor i den her omhandlede Henseende at ligestille Beværtning med Udstækningsret med Beværtning uden saadan Ret og altsaa at gøre al Beværtningsvirksomhed afhængig af Erhvervelse af Bevilling.

Dette Kommissionens Standpunkt har man fundet at kunne tiltræde, og det ligger derfor til Grund for nærværende Forslag.

Medens den nugældende Lovgivning ifkun gør Udstænkning af Brændevin og andre destillerede stærke Drikke til Genstand for særegne Regler, idet den navnlig paalægger den til saadan Udstænkning berettigede en aarlig Afgift, gif det Næringslovs-kommissionen forelagte Forslag et Skridt videre, idet det i det hele drog Udstænkning af skattepligtigt Ol ind under de samme Regler, som gælder for Brændevinsudstænkning. Kommissionen har foreslaaet, at ogsaa Vin medtages under Lovforslagets særlige Bestemmelser om Udstænkning, idet Kommissionen anfører, at Udstænkning af Vin giver Beværtningerne den samme Karakter som Udstænkning af Brændevin og skattepligtigt Ol, og at i Beværtninger, hvor der for Tiden kan nydes Vin, vil der kun undtagelsesvis ikke tillige finde Udstænkning Sted af de to andre Sorter Drikkevarer. Denne Udvidelse er optagen i nærværende Forslag.

Med Hensyn til Reglerne om Handel med Brændevin og skattepligtigt Ol henstillede Kommissionen, at de medtoges i den almindelige Næringslov, idet de, om de end frembyde Forstelligheder fra de almindelige Regler om Handel, dog i de fleste Henseender falde ind herunder. Man har imidlertid vedblivende fundet det rettest, at Reglerne om Handel med Brændevin m. v. og om Beværtning gives i samme Lov. Det Hensyn, som er ledende ved Forfristerne om Beværtningsnæringsen, er det samme, som begrunder de særlige Regler om Brændevins-handelen, og i enkelte Retninger, som f. Eks. vedrørende Beskatningen, blive Bestemmelserne som Følge heraf ganske ensartede. Er det derfor rigtigt at behandle Beværtningsnæringsen i en særskilt Lov, der kan ændres efter de skiftende Tidens Opfattelse af de Mibler, der bør bringes i Anvendelse, uden at Forandring nødvendiggøres i det sammen-